

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

60. årgang

14. august 2017

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2017/C 269/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2017/C 269/02	Sag C-22/17 P: Appel iværksat den 16. januar 2017 af Neonart svetlobni in reklamni napisi Krevh d.o.o. til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 14. november 2016 i sag T-221/16 — Neonart svetlobni in reklamni napisi Krevh mod EUIPO (NEONART)	2
2017/C 269/03	Sag C-257/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 15. maj 2017 — C og A mod Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie	2
2017/C 269/04	Sag C-267/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den 17. maj 2017 — Rhenus Veniro GmbH & Co. KG mod Kreis Heinsberg	3

2017/C 269/05	Sag C-287/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Okresní soud v Českých Budějovicích (Tjekkiet) den 19. maj 2017 — Česká pojišťovna a.s. mod WCZ spol. s r.o.	3
2017/C 269/06	Sag C-300/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kúria (Ungarn) den 24. maj 2017 — Hochtief AG mod Budapest Főváros Önkormányzata	4
2017/C 269/07	Sag C-302/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Krajský súd v Bratislave (Slovakiet) den 24. maj 2017 — PPC Power a.s. mod Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky og Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty	5
2017/C 269/08	Sag C-303/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 24. maj 2017 — Headlog Limited mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítása	6
2017/C 269/09	Sag C-304/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 24. maj 2017 — Helga Löber mod Barclays Bank PLC	6
2017/C 269/10	Sag C-305/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Okresný súd Bratislava (Slovakiet) den 26. maj 2017 — FENS spol. s r.o. mod Slovenská republika — Úrad pre reguláciu sieťových odvetví	7
2017/C 269/11	Sag C-306/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tatabányai Törvényszék (Ungarn) den 26. maj 2017 — Éva Nothartová mod József Boldizsár Sámson	8
2017/C 269/12	Sag C-310/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Nederlandene) den 29. maj 2017 — Levola Hengelo BV mod Smilde Foods BV	8
2017/C 269/13	Sag C-315/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Contencioso-Administrativo de Zaragoza (Spanien) den 29. maj 2017 — Pilar Centeno Meléndez mod Universidad de Zaragoza	9
2017/C 269/14	Sag C-320/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 29. maj 2017 — Marle Participations SARL mod Ministre de l'Économie et des Finances	10
2017/C 269/15	Sag C-335/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Varhoven kasatsionen sad (Bulgarien) den 6. juni 2017 — Neli Valcheva mod Georgios Babanarakis	10
2017/C 269/16	Sag C-338/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 7. juli 2017 — Virginie Marie Gabriel Guigo mod Fond »Garantirani vzemania na rabotnitsite i sluzhitelite«	11
2017/C 269/17	Sag C-349/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tallinna Ringkonnakohus (Estland) den 13. juni 2017 — Eesti Pagar AS mod Ettevõtlike Arendamise Sihtasutus og Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium	12
2017/C 269/18	Sag C-364/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Varna (Bulgarien) den 13. juni 2017 — »Varna Holideis« EOOD mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« Varna pri Tsentralno upravljenje na Natsionalnata agentsia za prihodite	13
2017/C 269/19	Sag C-377/17: Sag anlagt den 23. juni 2017 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland	13

Retten

2017/C 269/20	Sag T-233/16 P: Rettens dom af 27. juni 2017 — Ruiz Molina mod EUIPO (Appel — personalesag — midlertidigt ansatte — tidsbegrænset kontrakt med opsigelsesklausul, der bringer kontrakten til ophør, såfremt den ansattes navn ikke opføres på reservelisten for den kommende almindelige udvælgelsesprøve — opsigelse af kontrakten ved anvendelse af opsigelsesklausulen — ændring af en tidsbegrænset kontrakt til en tidsbegrænset kontrakt — retskraft — § 5, stk. 1, i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP — begrundelsespligt)	15
2017/C 269/21	Sag T-11/16: Rettens kendelse af 7. juni 2017 — De Masi mod Kommissionen (Annulationsøgsmål — aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — ingen bekræftende afgørelse — anmodning om aktindsigt i medfør af det interinstitutionelle samarbejde i henhold til artikel 230 TEUF — dokumenter vedrørende arbejdet i den af Rådet nedsatte gruppe vedrørende en adfærdskodeks for erhvervsbeskatning — retsakt, der ikke kan anfægtes — åbenbart afvisningsgrundlag)	15
2017/C 269/22	Sag T-137/16: Rettens kendelse af 13. juni 2017 — Uniwersytet Wrocławski mod REA (Annulationsøgsmål — stævning — formkrav — manglende repræsentation ved en advokat — åbenbart afvisningsgrundlag)	16
2017/C 269/23	Sag T-152/16: Rettens kendelse af 26. juni 2017 — Megasol Energie mod Kommissionen (Annulationsøgsmål — dumping — tilskud — import af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) afsendt fra Malaysia og Taiwan — udvidelse af den endelige antidumpingtold og den endelige udligningstold, der indførtes på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Kina, til at omfatte denne import — manglende retlig interesse — afvisning)	17
2017/C 269/24	Sag T-179/16: Rettens kendelse af 26. juni 2017 — L'Oréal mod EUIPO — Guinot (MASTER SMOKY) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket MASTER DRAMA — ældre nationalt figurmærke MASTERS COLORS PARIS — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — søgsmål, der er åbenbart ugrundet — procesreglementets artikel 126)	17
2017/C 269/25	Sag T-180/16: Rettens kendelse af 26. juni 2017 — L'Oréal mod EUIPO — Guinot (MASTER SHAPE) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket MASTER DRAMA — ældre nationalt figurmærke MASTERS COLORS PARIS — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — søgsmål, der er åbenbart ugrundet — procesreglementets artikel 126)	18
2017/C 269/26	Sag T-181/16: Rettens kendelse af 26. juni 2017 — L'Oréal mod EUIPO — Guinot (MASTER PRECISE) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket MASTER PRECISE — det ældre nationale figurmærke MASTERS COLORS PARIS — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — åbenbart, at sagen er retligt ugrundet — artikel 126 i procesreglementet)	19
2017/C 269/27	Sag T-182/16: Rettens kendelse af 26. juni 2017 — L'Oréal mod EUIPO — Guinot (MASTER DUO) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket MASTER DUO — det ældre nationale figurmærke MASTERS COLORS PARIS — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — åbenbart, at sagen er retligt ugrundet — artikel 126 i procesreglementet)	19

2017/C 269/28	Sag T-183/16: Rettens kendelse af 26. juni 2017 — L'Oréal mod EUIPO — Guinot (MASTER DRAMA) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket MASTER DRAMA — ældre nationalt figurmærke MASTERS COLORS PARIS — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — søgsmål, der er åbenbart ugrundet — procesreglementets artikel 126)	20
2017/C 269/29	Sag T-289/16: Rettens kendelse af 21. juni 2017 — Inox Mare mod Kommissionen (Annulations-søgsmål — forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 — ekstern OLAF-undersøgelse — rapport og anbefalinger — retsakter, der ikke kan gøres til genstand for søgsmål — afvisning)	20
2017/C 269/30	Sag T-346/16: Rettens kendelse af 20. juni 2017 — CSL Behring mod EUIPO — Vivatrex (Vivatrex) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket Vivatrex — fortabelse af det ældre EU-varemærke — uforment at træffe afgørelse)	21
2017/C 269/31	Sag T-347/16: Rettens kendelse af 21. juni 2017 — Inox Mare mod Kommissionen (Annulations-søgsmål — toldunion — afgørelse fra Kommissionen, der fastslår, at godtgørelse af importafgift i en konkret sag er ubegrundet — sag anlagt af en anden erhvervsdrivende — ikke umiddelbart berørt — afvisning)	22
2017/C 269/32	Sag T-582/16: Rettens kendelse af 22. juni 2017 — Vankerckhoven-Kahmann mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — retablering af karriere — afslag på forfremmelse — interinstitutionel overførsel — indplacering i lønklasse — ansøgning som omhandlet i vedtægtens artikel 90, stk. 1 — rimelig frist — afvisning)	22
2017/C 269/33	Sag T-657/16: Rettens kendelse af 14. juni 2017 — Márquez Alentà mod EUIPO — Fiesta Hotels & Resorts (Gengivelse af en myre) (EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærke, som gengiver en myre — tilbagekaldelse af den anfægtede beslutning — bortfald af tvistens genstand — uforment at træffe afgørelse)	23
2017/C 269/34	Sag T-863/16: Rettens kendelse af 29. maj 2017 — Le Pen mod Parlamentet (Annulations-søgsmål — regulativ om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til Europa-Parlamentets medlemmer — assistentgodtgørelse til parlamentsmedlemmer — tilbagesøgning af uretmæssigt udbetalte beløb — delvis afvisning — delvist uforment at træffe afgørelse)	23
2017/C 269/35	Sag T-26/17 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 26. juni 2017 — Jalkh mod Parlamentet (Særlige rettergangsformer — regler for institutionerne — medlem af Europa-Parlamentet — privilegier og immuniteter — ophævelse af et medlem af Europa-Parlamentets parlamentariske immunitet — begæring om udsættelse af gennemførelsen — ingen uopsættelighed)	24
2017/C 269/36	Sag T-27/17 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 26. juni 2017 — Jalkh mod Parlamentet (Særlige rettergangsformer — regler for institutionerne — medlem af Europa-Parlamentet — privilegier og immuniteter — ophævelse af et medlem af Europa-Parlamentets parlamentariske immunitet — begæring om udsættelse af gennemførelsen — ingen uopsættelighed)	24
2017/C 269/37	Sag T-610/16: Sag anlagt den 16. maj 2017 — PC mod EASO	25
2017/C 269/38	Sag T-175/17: Sag anlagt den 15. marts 2017 — Ostvesta mod Kommissionen	26
2017/C 269/39	Sag T-281/17: Sag anlagt den 10. maj 2017 — European Dynamics Luxembourg og Evropaiki Dynamiki mod Kommissionen	27
2017/C 269/40	Sag T-357/17: Sag anlagt den 6. juni 2017 — Aide et Action France mod Kommissionen	28

2017/C 269/41	Sag T-376/17: Sag anlagt den 14. juni 2017 — Polen mod Kommissionen	30
2017/C 269/42	Sag T-381/17: Sag anlagt den 16. juni 2017 — Acsen mod Parlamentet	31
2017/C 269/43	Sag T-383/17: Sag anlagt den 20. juni 2017 — Hansol Paper mod Kommissionen	31
2017/C 269/44	Sag T-384/17: Sag anlagt den 21. juni 2017 — Cypren mod EUIPO — M. J. Dairies (BBQLOUMI) . .	33
2017/C 269/45	Sag T-391/17: Sag anlagt den 28. juni 2017 — Rumænien mod Kommissionen	33
2017/C 269/46	Sag T-401/17: Sag anlagt den 27. juni 2017 — Tengermann Warenhandelsgesellschaft mod EUIPO — C & C IP (T)	34
2017/C 269/47	Sag T-713/16: Rettens kendelse af 26. juni 2017 — Fair deal for expats m.fl. mod Kommissionen . .	35
2017/C 269/48	Sag T-826/16: Rettens kendelse af 9. juni 2017 — Casasnovas Bernad mod Kommissionen	35

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2017/C 269/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 256 af 7.8.2017

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 249 af 31.7.2017

EUT C 239 af 24.7.2017

EUT C 231 af 17.7.2017

EUT C 221 af 10.7.2017

EUT C 213 af 3.7.2017

EUT C 202 af 26.6.2017

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Appel iværksat den 16. januar 2017 af Neonart svetlobni in reklamni napisi Krevh d.o.o. til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 14. november 2016 i sag T-221/16 — Neonart svetlobni in reklamni napisi Krevh mod EUIPO (NEONART)

(Sag C-22/17 P)

(2017/C 269/02)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Neonart svetlobni in reklamni napisi Krevh d.o.o. (ved avocat J. Marn, Non)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Domstolen (Syvende Afdeling) har ved kendelse af 11. maj 2017 afvist appellen.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 15. maj 2017 — C og A mod Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Sag C-257/17)

(2017/C 269/03)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: C og A

Sagsøgt: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Har Domstolen, henset til artikel 3, stk. 3, i Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring (EUT 2003, L 251, som berigtiget i EUT 2012, L 71) og Nolan-dommen (EU:C:2012:638), kompetence til at besvare præjudicielle spørgsmål fra en nederlandsk ret vedrørende fortolkningen af bestemmelser i dette direktiv i en sag angående opholdsret til familiemedlemmer til referencepersoner, der er nederlandske statsborgere, såfremt dette direktiv i nederlandsk ret er erklæret for direkte og ubetinget anvendelig på disse familiemedlemmer?
- 2) Skal artikel 15, stk. 1 og 4, i Rådets direktiv 2003/86/EF [...] fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en national bestemmelse som den i hovedsagerne omhandlede, hvorefter en ansøgning om en selvstændig opholdstilladelse fra en udlænding, der i medfør af en familiesammenføring har opholdt sig lovligt i mere end fem år på en medlemsstats område, kan afslås på det grundlag, at integrationsbetingelserne efter national ret ikke er opfyldt?

- 3) Skal artikel 15, stk. 1 og 4, i Rådets direktiv 2003/86/EF [...] fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en national bestemmelse som den i hovedsagerne omhandlede, hvorefter en selvstændig opholdstilladelse ikke kan meddeles tidligere end fra ansøgningens dato?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den 17. maj 2017 — Rhenus Veniro GmbH & Co. KG mod Kreis Heinsberg

(Sag C-267/17)

(2017/C 269/04)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Rhenus Veniro GmbH & Co. KG

Sagsøgt: Kreis Heinsberg

Præjudicielle spørgsmål

1. Finder artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1370/2007 ⁽¹⁾ anvendelse på kontrakter om offentlig trafikbetjening som omhandlet i forordningens artikel 2, litra i), der tildeles uden forudgående udbud, når de ikke er udformet som koncessionskontrakter om tjenesteydelser som omhandlet i forordningens artikel 5, stk. 1, andet punktum, i overensstemmelse med direktiv 2004/17/EF eller direktiv 2004/18/EF?

Såfremt spørgsmål 1. besvares bekræftende:

2. Lægger artikel 2, litra b), og artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1370/2007 ved anvendelse af ordet »eller« en enekompetence til grund enten hos en enkelt myndighed eller hos en gruppe af myndigheder, eller kan en enkelt myndighed ifølge disse bestemmelser også være medlem af en gruppe af myndigheder og overdrage konkrete opgaver til gruppen, men samtidig i henhold til artikel 2, litra b), forblive bemyndiget til at gribe ind og være den kompetente lokale myndighed som omhandlet i forordningens artikel 5, stk. 2?
3. Udelukker artikel 5, stk. 2, andet punktum, litra e), i forordning (EF) nr. 1370/2007 som følge af forpligtelsen til selv at udføre den overvejende del af den offentlige personbefordringstjeneste, at den interne operatør lader et helejet datterselskab udføre denne overvejende del af tjenesten?
4. På hvilket tidspunkt skal betingelserne for indgåelse af en kontrakt uden forudgående udbud i artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1370/2007 være opfyldt: allerede ved offentliggørelsen af en planlagt indgåelse af en kontrakt uden forudgående udbud i henhold til artikel 7 i forordning (EF) nr. 1370/2007, eller først ved selve indgåelsen af en kontrakt uden forudgående udbud?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007 af 23.10.2007 om offentlig personbefordring med jernbane og ad vej og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 og (EØF) nr. 1107/70 (EUT L 315, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Okresní soud v Českých Budějovicích (Tjekkiet) den 19. maj 2017 — Česká pojišťovna a.s. mod WCZ spol. s r.o.

(Sag C-287/17)

(2017/C 269/05)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Okresní soud v Českých Budějovicích

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Česká pojišťovna a.s.

Sagsøgt: WCZ spol. s r.o.

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 6, stk. 1 og 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/7/EU ⁽¹⁾ om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner fortolkes således, at retten skal tilkende en sagsøger, der får medhold i en tvist om inddrivelse af en gæld, der hidrører fra en handelstransaktion som defineret i dette direktivs artikel 3 eller 4, et beløb på 40 EUR (eller det tilsvarende beløb i national valuta) samt kompensation for de med retssagen forbundne omkostninger, herunder kompensation for omkostningerne til en rykkerskrivelse til den sagsøgte før sagsanlægget, på det beløb, der er fastsat i medlemsstatens processuelle bestemmelser?

⁽¹⁾ EUT 2011, L 48, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kúria (Ungarn) den 24. maj 2017 — Hochtief AG mod Budapest Főváros Önkormányzata

(Sag C-300/17)

(2017/C 269/06)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Kúria

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hochtief AG

Sagsøgt: Budapest Főváros Önkormányzata (Budapest kommune, Ungarn)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) EU-retten til hinder for en processuel bestemmelse i en medlemsstat, hvorefter muligheden for at gøre et hvilket som helst civilretligt krav gældende på grundlag af en overtrædelse af en retsforskrift på området for indgåelse af offentlige kontrakter betinges af, at klagenævnet for offentlige udbud eller en domstol, som behandler et søgsmål til prøvelse af en afgørelse fra klagenævnet for offentlige udbud, endeligt fastslår, at der har fundet en overtrædelse af retsforskriften sted?
- 2) Kan en bestemmelse i en medlemsstat, hvorefter muligheden for at gøre et krav om skadeserstatning gældende betinges af, at klagenævnet for offentlige udbud eller en domstol, som behandler et søgsmål til prøvelse af en afgørelse fra klagenævnet for offentlige udbud, endeligt fastslår, at der har fundet en overtrædelse af retsforskriften sted, erstattes af en anden bestemmelse i henhold til EU-retten? Er det med andre ord muligt for den skadelidte at godtgøre overtrædelsen af bestemmelsen på anden vis?
- 3) Er det inden for rammerne af en sag, som er anlagt med henblik på at opnå skadeserstatning, i strid med EU-retten, og navnlig med principperne om effektivitet og ækvivalens, eller kan det have en virkning, som er i strid med denne ret eller disse principper, at en processuel bestemmelse i en medlemsstat alene tillader en retslig anfægtelse af en administrativ afgørelse på grundlag af de retlige argumenter, der er blevet fremført i sagen ved klagenævnet for offentlige udbud, selv i det tilfælde hvor den skadelidte som begrundelse for den påberåbte overtrædelse af retsforskriften alene kan gøre gældende, at vedkommendes udelukkelse på grund af en interessekonflikt var ulovlig i henhold til Den Europæiske Unions Domstols faste praksis, og dette således medfører udelukkelse fra proceduren for indgåelse af den offentlige kontrakt af en anden årsag i overensstemmelse med reglerne for proceduren med forhandling, idet der i så fald har fundet en tilpasning af tilbuddet sted?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Krajský súd v Bratislave (Slovakiet) den 24. maj 2017 — PPC Power a.s. mod Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky og Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty

(Sag C-302/17)

(2017/C 269/07)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Krajský súd v Bratislave

Parter i hovedsagen

Sagsøger: PPC Power a.s.

Sagsøgte: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky og Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty

Præjudicielt spørgsmål

Skal formålene med og principperne i direktiv 2003/87/EF⁽¹⁾ om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af direktiv 96/61/EF⁽²⁾ (herefter »direktivet«), dvs. (i) formålet om at reducere emissioner takket være teknologiske fremskridt (artikel 1 samt 2. og 20. betragtning), (ii) formålet om at bevare den økonomiske udvikling og det indre markeds integritet samt undgå konkurrencefordrejninger (5. og 7. betragtning), (iii) formålet om at sikre finansielt og økonomisk gunstige betingelser for reduktion af emissioner (artikel 1), retssikkerhedsprincippet i forhold til driftsledere som defineret i artikel 3, litra f), henset til, at driftsledere i overensstemmelse med artikel 9 har ret til at forvente, at den nationale tildelingsplan ikke ændres senere end 18 måneder inden begyndelsen af den pågældende periode (dvs. fra den 30.6.2006 med hensyn til perioden fra 2008 til 2012), (iv) kravet om gratis tildeling af emissionskvoter (artikel 10), og (v) retten for de i artikel 13, stk. 3, andet afsnit, omhandlede personer til at få udstedt emissionskvoter til erstatning af kvoter, som disse havde, men som medlemsstaterne [ikke] har annulleret i overensstemmelse med artikel 13, stk. 3, første afsnit, fortolkes således, at de er til hinder for en medlemsstats nationale lovgivning, hvorefter driftsledere som defineret i direktivets artikel 3, litra f), der er afgiftspligtige i denne medlemsstat, skal betale en særlig afgift, (i) hvis retsgrundlag består i, at afgiften pålægges forvaltningen af emissionskvoter (i tilfælde af manglende brug og salg) uden at tage højde for, om driftslederen i kraft heraf opnår en fordel, (ii) såfremt disse emissionskvoter er blevet tildelt disse driftsledere på grundlag af den nationale tildelingsplan, som medlemsstaten har fremlagt for Europa-Kommissionen for perioden fra 2008 til 2012 i overensstemmelse med direktivets artikel 9 (dvs. at denne plan er blevet forelagt Europa-Kommissionen og medlemsstaterne i henhold til direktivets artikel 9, stk. 1, og ikke er blevet afvist af Europa-Kommissionen i medfør af direktivets artikel 9, stk. 3), idet planen i henhold til direktivets artikel 10 fastsætter, at for den femårsperiode, der begynder den 1. januar 2008, tildeles 100 % af kvoterne gratis, (iv) hvor satsen for denne afgift svarer til 80 % af afgiftsgrundlaget for afgiften på emissionskvoter, hvilket fastsættes ud fra summen af det resultat, der fremkommer ved at multiplicere de overførte (solgte) emissionskvoter i hver kalendermåned med emissionskvoternes gennemsnitlige markedspris i kalendermånedens forud for den måned, hvor overdragelsen er sket, og det resultat, der fremkommer ved at multiplicere de ikke-anvendte emissionskvoter med emissionskvoternes gennemsnitlige markedspris i det pågældende kalenderår, og (v) hvor de gennemsnitlige markedspriser beregnes som det simple aritmetiske gennemsnit af priserne for dagens sidste børstransaktion (dvs. at afgiften ikke afhænger af emissionskvoternes faktiske salgspris)?

⁽¹⁾ EUT L 275, s. 32.

⁽²⁾ EFT L 257, s. 26.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
(Ungarn) den 24. maj 2017 — Headlog Limited mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítása**

(Sag C-303/17)

(2017/C 269/08)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Headlog Limited

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítása

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det med henblik på besvarelsen af de spørgsmål, der er fremsat i anmodningen om præjudiciel afgørelse i sagen [C-3/17] forelagt af Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság [forvaltnings- og arbejdsretten i Budapest], relevant, at den administrative sanktion ikke består i en bøde, men i en midlertidig lukning for adgang til de elektroniske data i en periode på 90 dage, hvilken sanktion har karakteristika, der er grundlæggende anderledes (f.eks. suspenderes leveringen af tjenesteydelsen midlertidigt, en sanktionsafgørelse forkyndes ikke, og det er ikke muligt at klage over denne), og at den nationale myndighed ved samme foranstaltning kumulativt kan pålægge en bøde?
- 2) Henset til arten og alvoren af den administrative sanktion i form af en midlertidig lukning for adgang til de elektroniske data i en periode på 90 dage, og metoden til pålæggelse af denne sanktion, samt navnlig den manglende mulighed for at klage effektivt over denne, kan denne sanktion da i henhold til artikel 56 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) i sig selv anses for at være en uforholdsmæssigt alvorlig begrænsning af artikel 56 TEUF og af artikel 17, stk. 1, og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, hvilken begrænsning i sin nuværende form ikke kan begrundes af de forbrugerbeskyttelseshensyn, som medlemsstaten har fastsat inden for hasarsspil?
- 3) Er det medhenblik på besvarelsen af det sjette spørgsmål, der er fremsat i anmodningen om præjudiciel afgørelse i sagen [C-3/17] forelagt af Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság [forvaltnings- og arbejdsretten i Budapest], relevant, at medlemsstaten ikke sikrer, at der vedtages de nødvendige regler med henblik på — enten ved udbud med henblik på tildeling af en koncession eller ved afgivelse af et bud [på en kontrakt] — at opnå en licens til afholdelse af onlinekasinospil, og tjenesteyderne derfor ikke kan opnå de nødvendige administrative licenser til at tilbyde denne ydelse?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 24. maj 2017 —
Helga Löber mod Barclays Bank PLC**

(Sag C-304/17)

(2017/C 269/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Helga Löber

Sagsøgt: Barclays Bank PLC

Præjudicielt spørgsmål

Hvilken domstol har i henhold til artikel 5, nr. 3), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ⁽¹⁾, kompetence i sager om erstatning uden for kontrakt som følge af prospektansvar, når

- investoren traf den investeringsbeslutning, der var forårsaget af det fejlagtige prospekt, på sin bopæl
 - og på grundlag af denne beslutning overførte købsprisen for det værdipapir, som vedkommende havde erhvervet på det sekundære marked, fra sin konto i en østrigsk bank til en afregningskonto i en anden østrigsk bank, hvorfra købsprisen derefter blev overført til sagsøgte på grundlag af ordre fra sagsøgeren
- (a) Den ret, inden for hvis jurisdiktion investoren har sin bopæl,
 - (b) den ret, inden for hvis jurisdiktion hjemstedet for/den kontoførende filial i den bank, som sagsøgeren har en bankkonto i, hvorfra vedkommende har overført det investerede beløb til afregningskontoen, befinder sig,
 - (c) den ret, inden for hvis jurisdiktion hjemstedet for/den kontoførende filial i den bank, afregningskontoen føres i, befinder sig,
 - (d) den af ovennævnte retter, som sagsøgeren vælger at anlægge sag for, eller
 - (e) slet ingen af ovennævnte retter?

⁽¹⁾ EUT L 12, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Okresný súd Bratislava (Slovakiet) den 26. maj 2017 — FENS spol. s r.o. mod Slovenská republika — Úrad pre reguláciu sieťových odvetví

(Sag C-305/17)

(2017/C 269/10)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Okresný súd Bratislava

Parter i hovedsagen

Sagsøger: FENS spol. s r.o.

Sagsøgt: Slovenská republika — Úrad pre reguláciu sieťových odvetví

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 30 TEUF fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse såsom § 12, stk. 9, i Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 317/2007 Z. z., ktorým sa ustanovujú pravidlá pre fungovanie trhu s elektrinou (forordning nr. 317/2007 fra Den Slovakiske Republiks regering om regler for elektricitetsmarkedets funktion) [herefter »forordningen«], som indfører en særlig afgift ved udførsel af elektricitet fra Den Slovakiske Republiks område uden at sondre mellem, hvorvidt udførslen af elektricitet fra det slovakiske område sker til EU-medlemsstaterne eller til tredjelande, såfremt eksportøren af elektriciteten ikke beviser, at den udførte elektricitet er blevet indført til Den Slovakiske Republiks område, dvs. en afgift, som kun pålægges elektricitet, som er fremstillet på Den Slovakiske Republiks område og udført herfra?
- 2) Udgør en afgift som den i henhold til bestemmelsen i [forordningens] § 12, stk. 9 indførte, dvs. en afgift, som kun pålægges elektricitet, som både er fremstillet i Den Slovakiske Republik og udført fra Den Slovakiske Republiks område, uden at sondre mellem udførsel til tredjelande og udførsel til EU-medlemsstaterne, endvidere en afgift med tilsvarende virkning som en told som omhandlet i artikel 28, stk. 1, TEUF?
- 3) Er en national bestemmelse såsom [forordningens] § 12, stk. 9, forenelig med princippet om frie varebevægelser i artikel 28 TEUF?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tatabányai Törvényszék (Ungarn) den 26. maj 2017 — Éva Nothartová mod József Boldizsár Sámson

(Sag C-306/17)

(2017/C 269/11)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Tatabányai Törvényszék

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Éva Nothartová

Sagsøgt: József Boldizsár Sámson

Præjudicielle spørgsmål

Når et modkrav udspringer af en anden aftale eller et andet forhold end det, som hovedkravet støttes på

- a) er det da alene artikel 8, stk. 3, i forordning nr. 1215/2012/EU (herefter »Bruxelles Ia-forordningen«) ⁽¹⁾, der skal finde anvendelse, når det drejer sig om at afgøre hvilken ret, der er kompetent for så vidt angår modkravet, eftersom det er den eneste bestemmelse, der vedrører modkrav, eller
- b) vedrører Bruxelles Ia-forordningens artikel 8, stk. 3, alene modkrav, der udspringer af den samme aftale eller det samme forhold, som hovedkravet støttes på, og kan denne bestemmelse følgelig ikke finde anvendelse på modkrav, der ikke udspringer af den samme aftale eller det samme forhold, som hovedkravet støttes på, hvilket fører til, at det med hensyn til modkrav kan fastslås på grundlag af andre kompetenceregler i Bruxelles Ia-forordningen, at den ret, der træffer afgørelse vedrørende hovedkravet, ligeledes er kompetent vedrørende modkravet?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12.12.2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT L 351, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Nederlandene) den 29. maj 2017 — Levola Hengelo BV mod Smilde Foods BV

(Sag C-310/17)

(2017/C 269/12)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Levola Hengelo BV

Sagsøgt: Smilde Foods BV

Præjudicielle spørgsmål

- 1) a. Er EU-retten til hinder for, at smagen af et levnedsmiddel — som ophavsmandens egen intellektuelle frembringelse — beskyttes ophavsretligt? Særligt spørges:

- b. Er det til hinder for en ophavsretlig beskyttelse, at udtrykket »litterære og kunstneriske værker« som omhandlet i Bernerkonventionens artikel 2, stk. 1, ganske vist omfatter »enhver frembringelse på det litterære, videnskabelige og kunstneriske område, uanset udtryksmåden eller udtryksformen« men at de i bestemmelsen nævnte eksempler kun vedrører frembringelser, der kan opfattes med øjet og/eller hørelsen?
- c. Er et levnedsmiddels (mulige) ustabilitet og/eller en smagsoplevelses subjektive karakter til hinder for, at smagen af et levnedsmiddel kan beskyttes ophavsretligt?
- d. Er det i artikel 2-5 i direktiv 2001/29/EF⁽¹⁾ regulerede system af enerettigheder og begrænsninger til hinder for en ophavsretlig beskyttelse af smagen af et levnedsmiddel?

2) Såfremt spørgsmål 1) a. besvares benægtende:

- a. Hvilke krav gælder der, for at smagen af et levnedsmiddel kan beskyttes ophavsretligt?
- b. Beror den ophavsretlige beskyttelse af en smag kun på smagen som sådan eller (også) på opskriften på levnedsmidlet?
- c. Hvad skal en part, som i en sag om krænkelse af ophavsret hævder at have skabt en ophavsretlig beskyttet smag af et levnedsmiddel, gøre gældende for at få medhold? Er det tilstrækkeligt, at parten under sagen fremlægger levnedsmidlet for retten, for at denne ved at smage og lugte kan danne sig sin egen mening med hensyn til, om levnedsmidlet opfylder kravene til ophavsretlig beskyttelse? Eller skal parten (alene eller også) give en beskrivelse af de kreative valg vedrørende smagssammensætningen og/eller opskriften, som er grundlaget for, at smagen kan betragtes som ophavsmandens egen intellektuelle frembringelse?
- d. Hvorledes skal retten i en sag om krænkelse af en ophavsret fastslå, om smagen af den sagsøgte parts levnedsmiddel ligner sagsøgerens levnedsmiddel i en sådan grad, at der er tale om en ophavsretskrænkelse? Har det herved (også) betydning, at totalindtrykket af begge smage stemmer overens?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 22.5.2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (EFT 2001, L 167, s. 10).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Contencioso-Administrativo de Zaragoza (Spanien) den 29. maj 2017 — Pilar Centeno Meléndez mod Universidad de Zaragoza

(Sag C-315/17)

(2017/C 269/13)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo de Zaragoza

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Pilar Centeno Meléndez

Sagsøgt: Universidad de Zaragoza

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Finder § 4, stk. 1, i den rammeaftale, som er indeholdt i bilaget til Rådets direktiv 1999/70/EF⁽¹⁾ af 28. juni 1999, anvendelse på det løntillæg knyttet til det horisontale karriereforløb, som sagsøgeren gør krav på, idet der er tale om et ansættelsesvilkår, eller er der derimod tale om et lønelement med de kendetegn, der er beskrevet i denne kendelse, der beror på modtagerens subjektive egenskaber, som er opnået gennem et arbejde, der er udøvet i et antal år i overensstemmelse med kriterier vedrørende progression med hensyn til kompleksitet og ansvar, kontinuitet, specialisering og faglig kompetence?

- 2) Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, og Domstolen finder, at der er tale om et ansættelsesvilkår som de i rammeaftalens § 4, stk. 1, omhandlede, er der da tale om en lønforskel, som kan begrundes i objektive hensyn?

(¹) Rådets direktiv 1999/70/EF af 28.6.1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP (EFT 1999, L 175, s. 43).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 29. maj 2017 — Marle Participations SARL mod Ministre de l'Économie et des Finances

(Sag C-320/17)

(2017/C 269/14)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Marle Participations SARL

Sagsøgt: Ministre de l'Économie et des Finances

Præjudicielt spørgsmål

Domstolen anmodes om at træffe afgørelse om spørgsmålet om, og i givet fald under hvilke betingelser, et holdingselskabs udlejning af en fast ejendom til et datterselskab kan anses for et sådant direkte eller indirekte indgreb i administrationen af dette datterselskab, at det bevirker, at dets erhvervelse og besiddelse af aktier i dette datterselskab får karakter af økonomisk virksomhed i den forstand, hvori dette udtryk anvendes i direktiv af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (¹).

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Varhoven kasatsionen sad (Bulgarien) den 6. juni 2017 — Neli Valcheva mod Georgios Babanarakis

(Sag C-335/17)

(2017/C 269/15)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Varhoven kasatsionen sad

Parter i hovedsagen

Kassationsappellant: Neli Valcheva

Kassationsindstævnt: Georgios Babanarakis

Præjudicielt spørgsmål

Skal begrebet »samværsret« i artikel 1, stk. 2, litra a), og artikel 2, nr. 10), i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 (¹) af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar fortolkes således, at det ikke kun omfatter samværet mellem forældrene og barnet, men også samværet med andre slægtninge end forældrene, nemlig bedsteforældrene?

(¹) EUT 2003, L 338, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 7. juli 2017 — Virginie Marie Gabriel Guigo mod Fond »Garantirani vzemania na rabotnitsite i sluzhitelite«

(Sag C-338/17)

(2017/C 269/16)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Varhoven administrativen sad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Virginie Marie Gabriel Guigo

Sagsøgt: Fond »Garantirani vzemania na rabotnitsite i sluzhitelite«

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 151 og 153 TEUF samt artikel 3, 4, 11 og 12 i direktiv 2008/94 ⁽¹⁾ fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national bestemmelse som artikel 4, stk. 1, i Zakon za Garantiranite vzemania na rabotnitsite i sluzhitelite pri nesastoyatelnost na rabotodatelia (lov om arbejdstagernes sikrede krav i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens), hvorefter personer, hvis ansættelsesforhold ophørte før den fastsatte periode på tre måneder før registreringen af afgørelsen om at indlede insolvensbehandling af arbejdsgiverens bo, ikke er omfattet af beskyttelsen af arbejdsrelaterede tilgodehavender?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Skal princippet om medlemsstaternes procesautonomi under hensyntagen til ækvivalensprincippet, effektivitetsprincippet og proportionalitetsprincippet i forbindelse med den sociale målsætning i artikel 151 og 153 TEUF og direktiv 2008/94 fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national foranstaltning som artikel 25 i lov om arbejdstagernes garanterede krav i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens, hvorefter retten til at anmelde og få dækket sikrede krav bortfalder efter udløbet af en frist på to måneder fra tidspunktet for registreringen af afgørelsen om at indlede insolvensbehandlingen, når medlemsstatens nationale ret indeholder en bestemmelse som artikel 358, stk. 1, nr. 3, i Kodeks na truda (arbejdsloven), hvorefter fristen for at anmelde arbejdsrelaterede tilgodehavender er på tre år fra det tidspunkt, hvor kravet skulle have været betalt, og betalinger foretaget efter udløbet af denne frist ikke anses for at være sket uden retsgrundlag?
- 3) Skal artikel 20 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at den ikke er til hinder for at foretage en sådan sondring for det første mellem arbejdstagere med tilgodehavender, hvis ansættelsesforhold ophørte før den fastsatte periode på tre måneder før registreringen af afgørelsen om at indlede insolvensbehandling af arbejdsgiverens bo, og arbejdstagere, hvis ansættelsesforhold ophørte inden for den fastsatte periode på tre måneder, samt for det andet mellem disse arbejdstagere og arbejdstagere, som i henhold til arbejdslovens artikel 358, stk. 1, nr. 3, ved ophøret af deres ansættelsesforhold har en ret til beskyttelse af deres tilgodehavender i en periode på tre år, som begynder på det tidspunkt, hvor tilgodehavendet skulle have været betalt?
- 4) Skal artikel 4, sammenholdt med artikel 3 i direktiv 2008/94 og med proportionalitetsprincippet fortolkes således, at de ikke er til hinder for en bestemmelse som artikel 25 i lov om arbejdstagernes garanterede krav i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens, hvorefter retten til at anmelde og få dækket sikrede krav udløber automatisk og uden mulighed for en individuel vurdering af de relevante omstændigheder ved udløbet af en frist på to måneder fra tidspunktet for registreringen af afgørelsen om at indlede insolvensbehandling?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/94/EF af 22.10.2008 om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens (kodificeret udgave) (EØS-relevant tekst) (EUT L 283, s. 36).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tallinna Ringkonnakohus (Estland) den 13. juni
2017 — Eesti Pagar AS mod Ettevõtluse Arendamise Sihtasutus og Majandus- ja
Kommunikatsiooniministeerium**

(Sag C-349/17)

(2017/C 269/17)

Processprog: estisk

Den forelæggende ret

Tallinna Ringkonnakohus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Eesti Pagar AS

Sagsøgte: Ettevõtluse Arendamise Sihtasutus og Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium

Præjudicielle spørgsmål

- a) Skal artikel 8, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 800/2008 ⁽¹⁾ om visse former for støttes forenelighed med fællesmarkedet i henhold til EF-traktatens artikel 87 og 88 (Generel gruppefritagelsesforordning) fortolkes således, at gennemførelsen af »projektet eller aktiviteten« i forbindelse med denne bestemmelse er blevet påbegyndt, når den aktivitet, hvortil støtten ydes, eksempelvis består i køb af et anlæg og købskontrakten vedrørende det pågældende anlæg er blevet indgået? Har medlemsstaternes myndigheder beføjelse til at vurdere en manglende overholdelse af det kriterium, der er fastsat i den nævnte bestemmelse, på grundlag af de omkostninger, der er forbundet med en ophævelse af kontrakten, der er i strid med kravet om tilskyndelsesvirkning? Såfremt medlemsstaternes myndigheder har en sådan beføjelse, hvor store skal de omkostninger (i procent), der er forbundet med en ophævelse af kontrakten, da være, for at det kan lægges til grund, at de er tilstrækkeligt marginale set ud fra synspunktet om opfyldelsen af kravet om tilskyndelsesvirkning?
- b) Er en medlemsstats myndighed forpligtet til også at tilbagesøge ulovlig støtte, som denne har ydet, når Europa-Kommissionen ikke har truffet beslutning herom?
- c) Kan en medlemsstats myndighed, der beslutter at yde en støtte — ud fra den fejlagtige antagelse, at der er tale om en støtte, der opfylder betingelserne for gruppefritagelse, mens myndigheden i virkeligheden yder en ulovlig støtte — skabe grundlag for en berettiget forventning hos støttemodtagerne? Er det navnlig tilstrækkeligt til at skabe en berettiget forventning hos modtagerne, at medlemsstatens myndighed ved tildelingen af den ulovlige støtte er bekendt med de omstændigheder, der medfører, at støtten ikke er omfattet af gruppefritagelsen?

Såfremt det ovenstående spørgsmål besvares bekræftende, skal offentlighedens interesse og den enkelte borgers interesse afvejes indbyrdes. Er det i forbindelse med denne afvejning af betydning, om Europa-Kommissionen har truffet en beslutning vedrørende den omhandlede støtte, hvorved Europa-Kommissionen har erklæret den for uforenelig med fællesmarkedet?

- d) Hvilken forældelsesfrist gælder for en medlemsstats myndigheds tilbagesøgning af ulovlig støtte? Er denne frist på ti år i overensstemmelse med det tidsrum, hvorefter støtten i henhold til artikel 1 og 15 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 ⁽²⁾ om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 bliver til en eksisterende støtte og ikke længere kan tilbagesøges, eller på fire år i henhold til artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 ⁽³⁾ om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser?

Hvad er retsgrundlaget for en sådan tilbagesøgning, hvis støtten blev ydet fra en strukturfond: artikel 108, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde eller Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser?

- e) Såfremt en medlemsstats myndighed tilbagesøger ulovlig støtte, er den da forpligtet til at afkræve modtageren renter af den ulovlige støtte? I bekræftende fald, hvilke regler finder da anvendelse på renteberegningen — bl.a. med hensyn til rentesatsen og beregningsperioden?

⁽¹⁾ EUT 2008, L 214, s. 3.

⁽²⁾ EFT 1999, L 83, s. 1.

⁽³⁾ EFT 1995, L 312, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Varna (Bulgarien) den 13. juni 2017 — »Varna Holideis« EOOD mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« Varna pri Tsentralno upravlentie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Sag C-364/17)

(2017/C 269/18)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Varna

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »Varna Holideis« EOOD

Sagsøgt: Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« Varna pri Tsentralno upravlentie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 90, stk. 1, og artikel 185, stk. 1, i direktiv 2006/112 ⁽¹⁾ fortolkes således, at de kræver en regulering af det foretagne momsfradrag for en leverance også i et tilfælde som i hovedsagen, hvor den retshandel, for hvilken momsfradraget blev foretaget, er blevet erklæret ugyldig ved en endelig dom, eller skal det, henset til definitionen i artikel 14, stk. 1, i direktiv 2006/112, i et sådant tilfælde lægges til grund, at der ikke foreligger en leverance, og at afgiftskravet fra begyndelsen af ikke er opstået?
2. Skal artikel 185, stk. 1 og 2, i direktiv 2006/112 fortolkes således, at der i mangel af en national bestemmelse om regulering af et foretaget momsfradrag i tilfælde af, at en retshandel erklæres ugyldig ved dom, kan ske regulering ved direkte anvendelse af direktivets artikel 90, stk. 1?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1).

Sag anlagt den 23. juni 2017 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-377/17)

(2017/C 269/19)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved W. Mölls, H. Tsereta-Lacombe og L. Malferrari, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 15, stk. 1, artikel 15, stk. 2, litra g), og artikel 15, stk. 3, i direktiv 2006/123/EF og i henhold til artikel 49 TEUF, idet den har opretholdt bindende honorarer for arkitekter og ingeniører i medfør af HOAI.
- Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den tyske honorarordning for arkitekter og ingeniører (HOAI) indeholder et system med minimums- og maksimumspriser for disse erhvervs tjenesteydelser. Dette system vanskeliggør etableringen for arkitekter og ingeniører, der ønsker at konkurrere med de etablerede udbydere med tilbud, der ligger uden for den tilladte prisramme. Disse udbydere bliver på denne måde forhindret i at udbyde ydelser af en tilsvarende kvalitet til lavere priser og ydelser af en højere kvalitet til højere priser.

Dette udgør en begrænsning af etableringsretten og såvel af formålet med artikel 15, stk. 1, artikel 15, stk. 2, litra g), og artikel 15, stk. 3, i direktiv 2006/123/EF som af formålet med artikel 49 TEUF.

Denne begrænsning er ikke begrundet og navnlig kan den ikke begrundes i hensynet til at sikre tjenesteydelsers kvalitet, hvilket nemlig ikke har nogen direkte sammenhæng med prisen.

RET TEN

Rettens dom af 27. juni 2017 — Ruiz Molina mod EUIPO

(Sag T-233/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — midlertidigt ansatte — tidsbegrænset kontrakt med opsigelsesklausul, der bringer kontrakten til ophør, såfremt den ansattes navn ikke opføres på reservelisten for den kommende almindelige udvælgelsesprøve — opsigelse af kontrakten ved anvendelse af opsigelsesklausulen — ændring af en tidsbegrænset kontrakt til en tidsubegrænset kontrakt — retskraft — § 5, stk. 1, i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP — begrundelsespligt)

(2017/C 269/20)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: José Luis Ruiz Molina (San Juan de Alicante, Spanien) (ved advokaterne N. Lhoëst og S. Michiels)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved A. Lukošūtė, som befuldmægtiget, bistået af advokat B. Wägenbaur)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Personaleretten (Tredje Afdeling) den 2. marts 2016, José Luis Ruiz Molina mod EUIPO (F-60/15, EU:F:2016:28), med påstand om ophævelse af denne dom.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) José Luis Ruiz Molina bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er blevet afholdt af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) i forbindelse med nærværende sag.

⁽¹⁾ EUT C 243 af 4.7.2016.

Rettens kendelse af 7. juni 2017 — De Masi mod Kommissionen

(Sag T-11/16) ⁽¹⁾

(Annulationssøgsmål — aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — ingen bekræftende afgørelse — anmodning om aktindsigt i medfør af det interinstitutionelle samarbejde i henhold til artikel 230 TEUF — dokumenter vedrørende arbejdet i den af Rådet nedsatte gruppe vedrørende en adfærdskodeks for erhvervsbeskatning — retsakt, der ikke kan anfægtes — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2017/C 269/21)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Fabio De Masi (Bruxelles, Belgien) (ved professor A. Fischer Lescano)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Erlbacher, J. Baquero Cruz og A. Buchet, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand i henhold til artikel 263 TEUF om annullation af dels den afgørelse, som er indeholdt i Kommissionens skrivelse af 9. december 2015 med svar på den begæring om aktindsigt i dokumenter fra gruppen vedrørende en adfærdskodeks for erhvervsbeskatning, som sagsøgeren har indgivet på grundlag af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens i dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43), dels den afgørelse, som er indeholdt i Kommissionens skrivelse af 9. november 2015 med svar på begæringen om aktindsigt i de samme dokumenter indgivet af formanden for Europa-Parlamentets særlige udvalg om afgørelser i skattespørgsmål og andre foranstaltninger af lignende art eller med lignende virkning.

Konklusion

- 1) *Sagen afvises.*
- 2) *Fabio De Masi bærer sine egne omkostninger.*

⁽¹⁾ EUT C 78 af 29.2.2016.

Rettens kendelse af 13. juni 2017 — Uniwersytet Wrocławski mod REA

(Sag T-137/16) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — stævning — formkrav — manglende repræsentation ved en advokat — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2017/C 269/22)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Uniwersytet Wrocławski (Wrocław, Polen) (ved advokat D. Dubis)

Sagsøgt: Forvaltningsorganet for Forskning (REA) (ved S. Payan-Lagrou og V. Canetti, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne M. Le Berre og G. Materna)

Sagens genstand

Dels en påstand om annullation af afgørelserne truffet af REA, der handler på vegne af Europa-Kommissionen, om at opsigte tilskudsaftalen Cossar (nr. 252908) og pålægge sagsøgeren at tilbagebetale beløb på 36 508,37 EUR, 58 031,38 EUR og 6 286,68 EUR samt at betale erstatning på 5 803,14 EUR, dels påstand om at REA refunderer tilsvarende beløb med tillæg af renter beregnet fra betalingsdatoen indtil datoen for refusionen.

Konklusion

- 1) *Søgsmålet i sagen T-137/16 afvises.*
- 2) *Uniwersytet Wrocławski bærer sine egne omkostninger og betaler Forvaltningsorganet for Forskning (REA)'s omkostninger.*

⁽¹⁾ EUT C 200 af 6.6.2016.

Rettens kendelse af 26. juni 2017 — Megasol Energie mod Kommissionen(Sag T-152/16) ⁽¹⁾

(Annullationsøgsmål — dumping — tilskud — import af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) afsendt fra Malaysia og Taiwan — udvidelse af den endelige antidumpingtold og den endelige udligningstold, der indførtes på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Kina, til at omfatte denne import — manglende retlig interesse — afvisning)

(2017/C 269/23)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Megasol Energie AG (Wangen an de Aare, Schweiz) (ved advokat T. Wegner)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Maxian Rusche, A. Demeneix og K. Blanck-Putz, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/184 af 11. februar 2016 om udvidelse af den endelige udligningstold, der indførtes ved Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1239/2013 på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina, til at omfatte importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) afsendt fra Malaysia og Taiwan, uanset om varen er angivet med oprindelse i Malaysia og Taiwan (EUT 2016, L 37, s. 56) og af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/185 af 11. februar 2016 om udvidelse af den endelige antidumpingtold, der indførtes ved Rådets forordning (EU) nr. 1238/2013 på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina, til at omfatte importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) afsendt fra Malaysia og Taiwan, uanset om varen er angivet med oprindelse i Malaysia og Taiwan (EUT 2016, L 37, s. 76), for så vidt som de finder anvendelse på sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Megasol Energie AG betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 211 af 13.6.2016.

Rettens kendelse af 26. juni 2017 — L'Oréal mod EUIPO — Guinot (MASTER SMOKY)(Sag T-179/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket MASTER DRAMA — ældre nationalt figurmærke MASTERS COLORS PARIS — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — søgsmål, der er åbenbart ugrundet — procesreglementets artikel 126)

(2017/C 269/24)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: L'Oréal (Paris, Frankrig) (ved advokaterne T. de Haan og P. Péters)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Hanf, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Guinot (Paris) (ved advokat A. Sion)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 23. februar 2016 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2905/2014-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Guinot og L'Oréal

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret frifindes.
- 2) L'Oréal betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 222 af 20.6.2016.

Rettens kendelse af 26. juni 2017 — L'Oréal mod EUIPO — Guinot (MASTER SHAPE)

(Sag T-180/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket MASTER DRAMA — ældre nationalt figurmærke MASTERS COLORS PARIS — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — søgsmål, der er åbenbart ugrundet — procesreglementets artikel 126)

(2017/C 269/25)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: L'Oréal (Paris, Frankrig) (ved advokaterne T. de Haan og P. Péters)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Hanf, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Guinot (Paris) (ved advokat A. Sion)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 23. februar 2016 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2907/2014-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Guinot og L'Oréal

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret frifindes.
- 2) L'Oréal betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 222 af 20.6.2016.

Rettens kendelse af 26. juni 2017 — L'Oréal mod EUIPO — Guinot (MASTER PRECISE)(Sag T-181/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU ordmærket MASTER PRECISE — det ældre nationale figurmærke MASTERS COLORS PARIS — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — åbenbart, at sagen er retligt ugrundet — artikel 126 i procesreglementet)

(2017/C 269/26)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: L'Oréal (Paris, Frankrig) (ved advokaterne T. de Haan og P. Péters)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved D. Hanf, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Guinot (Paris) (ved advokat A. Sion)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 23. februar 2016 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2911/2014-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Guinot og L'Oréal.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret frifindes.
- 2) L'Oréal betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 222 af 20.6.2016.

Rettens kendelse af 26. juni 2017 — L'Oréal mod EUIPO — Guinot (MASTER DUO)(Sag T-182/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU ordmærket MASTER DUO — det ældre nationale figurmærke MASTERS COLORS PARIS — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — åbenbart, at sagen er retligt ugrundet — artikel 126 i procesreglementet)

(2017/C 269/27)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: L'Oréal (Paris, Frankrig) (ved advokaterne T. de Haan og P. Péters)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved D. Hanf, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Guinot (Paris) (ved advokat A. Sion)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 23. februar 2016 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2916/2014-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Guinot og L'Oréal.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret frifindes.
- 2) L'Oréal betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 222 af 20.6.2016.

Rettens kendelse af 26. juni 2017 — L'Oréal mod EUIPO — Guinot (MASTER DRAMA)**(Sag T-183/16) ⁽¹⁾**

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket MASTER DRAMA — ældre nationalt figurmærke MASTERS COLORS PARIS — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — søgsmål, der er åbenbart ugrundet — procesreglementets artikel 126)

(2017/C 269/28)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: L'Oréal (Paris, Frankrig) (ved advokaterne T. de Haan og P. Péters)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Hanf, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Guinot (Paris) (ved advokat A. Sion)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 23. februar 2016 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2500/2014-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Guinot og L'Oréal

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret frifindes.
- 2) L'Oréal betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 222 af 20.6.2016.

Rettens kendelse af 21. juni 2017 — Inox Mare mod Kommissionen**(Sag T-289/16) ⁽¹⁾**

(Annullationssøgsmål — forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 — ekstern OLAF-undersøgelse — rapport og anbefalinger — retsakter, der ikke kan gøres til genstand for søgsmål — afvisning)

(2017/C 269/29)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Inox Mare Srl (Rimini, Italien) (ved advokat R. Holzeisen)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved J. Baquero Cruz, D. Nardi og L. Grønfeldt, derefter ved J. Baquero Cruz og D. Nardi, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af den endelige rapport fra Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) vedrørende ekstern undersøgelse OF/2013/0086/B1 [THOR(2015) 40189 af 26. november 2015], af anbefalingen fra OLAF's generaldirektør, som henviser dertil, [THOR(2015) 42057 af 9. december 2015] og af de forudgående og dermed direkte forbundne retsakter fra OLAF.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Inox Mare Srl bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 270 af 25.7.2016.

Rettens kendelse af 20. juni 2017 — CSL Behring mod EUIPO — Vivatrex (Vivatrex)

(Sag T-346/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket Vivatrex — fortabelse af det ældre EU-varemærke — uforment at træffe afgørelse)

(2017/C 269/30)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: CSL Behring AG (Bern, Schweiz) (ved advokaterne M. Best, U. Pflegar og S. Schaffner)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved A. Lukošūtė, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Vivatrex GmbH (Aachen, Tyskland) (ved advokat F. Stangl)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 27. april 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (forenede sager R 1263/2015-4 og R 1221/2015-4) vedrørende en indsigelsessag mellem CSL Behring og Vivatrex.

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 305 af 22.8.2016.

Rettens kendelse af 21. juni 2017 — Inox Mare mod Kommissionen(Sag T-347/16) ⁽¹⁾

(Annulationssøgsmål — toldunion — afgørelse fra Kommissionen, der fastslår, at godtgørelse af importafgift i en konkret sag er ubegrundet — sag anlagt af en anden erhvervsdrivende — ikke umiddelbart berørt — afvisning)

(2017/C 269/31)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Inox Mare Srl (Rimini, Italien) (ved advokat R. Holzeisen)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Caeiros, J. Baquero Cruz og D. Nardi, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand nedlagt i henhold til artikel 263 TEUF om annullation af Kommissionens afgørelse C(2015) 9672 final af 6. januar 2016, hvorved det fastslås, at godtgørelse af importafgift i en konkret sag er ubegrundet (REM 02/14).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Inox Mare Srl bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 296 af 16.8.2016.

Rettens kendelse af 22. juni 2017 — Vankerckhoven-Kahmann mod Kommissionen(Sag T-582/16) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — reetablering af karriere — afslag på forfremmelse — interinstitutionel overførsel — indplacering i lønklasse — ansøgning som omhandlet i vedtægtens artikel 90, stk. 1 — rimelig frist — afvisning)

(2017/C 269/32)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Monique Vankerckhoven-Kahmann (Enghien, Belgien) (ved advokat N. Lhoëst)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved G. Berscheid og C. Berardis-Kayser, derefter ved G. Berscheid og L. Radu Bouyon, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 270 TEUF med påstand om annullation dels af Kommissionens afgørelse af 17. april 2015 om afslag på at ændre sagsøgerens lønklasse i forbindelse med hendes overførsel, dels af Kommissionens afgørelse af 9. november 2015 om afslag på hendes klage indgivet den 17. juli 2015.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.

2) Monique Vankerckhoven-Kahmann bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 145 af 25.4.2016 (sag oprindeligt registreret ved EU-Personaleretten under sagsnr. F-11/15 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

**Rettens kendelse af 14. juni 2017 — Márquez Alentà mod EUIPO — Fiesta Hotels & Resorts
(Gengivelse af en myre)**

(Sag T-657/16) ⁽¹⁾

**(EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærke, som gengiver en myre — tilbagekaldelse af den
anfægtede beslutning — bortfald af tvistens genstand — uforment at træffe afgørelse)**

(2017/C 269/33)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Marc Márquez Alentà (Cervera, Spanien) (ved advokat J. Carbonell Callicó)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved E. Zaera Cuadrado, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Fiesta Hotels & Resorts, SL (Ibiza, Spanien)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 30. juni 2016 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1242/2015-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Fiesta Hotels & Resorts og M. Márquez Alentà.

Konklusion

1) Det er uforment at træffe afgørelse.

2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Marc Márquez Alentàs afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 410 af 7.11.2016.

Rettens kendelse af 29. maj 2017 — Le Pen mod Parlamentet

(Sag T-863/16) ⁽¹⁾

**(Annullationssøgsmål — regulativ om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til Europa-
Parlamentets medlemmer — assistentgodtgørelse til parlamentsmedlemmer — tilbagesøgning af
uretmæssigt udbetalte beløb — delvis afvisning — delvist uforment at træffe afgørelse)**

(2017/C 269/34)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Jean-Marie Le Pen (Saint Cloud, Frankrig) (ved advokaterne M. Ceccaldi og J.P. Le Moigne)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved S. Seyr og G. Corstens, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af afgørelsen truffet af Europa-Parlamentets generalsekretær den 29. januar 2016 om inddrivelse hos sagsøgeren af et beløb på 320 026,23 EUR, som uretmæssigt var blevet udbetalt som godtgørelse for parlamentarisk assistance, af den dertil knyttede debetnota af 4. februar 2016 og af kvæstorernes afgørelse af 4. oktober 2016 om afslag på sagsøgerens klage over afgørelsen af 29. januar 2016.

Konklusion

- 1) Sagen afvises, for så vidt som den vedrører påstanden om annullation af afgørelsen truffet af Europa-Parlamentets generalsekretær den 29. januar 2016 om inddrivelse hos Jean-Marie Le Pen af et beløb på 320 026,23 EUR, som uretmæssigt var blevet udbetalt som godtgørelse for parlamentarisk assistance, af den dertil knyttede debetnota af 4. februar 2016 og påstanden om, at Parlamentet tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb på 50 000 EUR for de sagsomkostninger, der kan kræves erstattet.
- 2) Det er ufnødent at træffe afgørelse i sagen, for så vidt som den vedrører påstanden om annullation af kvæstorernes afgørelse af 4. oktober 2016 om afslag på sagsøgerens klage over afgørelsen af 29. januar 2016.
- 3) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 38 af 6.2.2017.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 26. juni 2017 — Jalkh mod Parlamentet

(Sag T-26/17 R)

(Særlige rettergangsformer — regler for institutionerne — medlem af Europa-Parlamentet — privilegier og immuniteter — ophævelse af et medlem af Europa-Parlamentets parlamentariske immunitet — begæring om udsættelse af gennemførelsen — ingen uopsættelighed)

(2017/C 269/35)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Jean-François Jalkh (Gretz-Armainvillers, Frankrig) (først ved advokat J.-P. Le Moigne, derefter ved advokat M. Ceccaldi)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved M. Dean og S. Alonso de León, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål baseret på artikel 278 TEUF og artikel 279 TEUF med påstand om udsættelse af gennemførelsen af Parlamentets beslutning af 22. november 2016 om ophævelse af Jean-François Jalkhs parlamentariske immunitet med henblik på en retsforfølgning (nr. 1422400530) indledt ved tribunal de grande instance de Paris (ret i første instans, Paris) (Frankrig).

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 26. juni 2017 — Jalkh mod Parlamentet

(Sag T-27/17 R)

(Særlige rettergangsformer — regler for institutionerne — medlem af Europa-Parlamentet — privilegier og immuniteter — ophævelse af et medlem af Europa-Parlamentets parlamentariske immunitet — begæring om udsættelse af gennemførelsen — ingen uopsættelighed)

(2017/C 269/36)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Jean-François Jalkh (Gretz-Armainvillers, Frankrig) (først ved advokat J.-P. Le Moigne, derefter ved advokat M. Ceccaldi)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved M. Dean og S. Alonso de León, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål baseret på artikel 278 TEUF og artikel 279 TEUF med påstand om udsættelse af gennemførelsen af Parlamentets beslutning af 22. november 2016 om ophævelse af Jean-François Jalkhs parlamentariske immunitet med henblik på en retsforfølgning (nr. 14142000183) indledt ved tribunal de grande instance de Nanterre (ret i første instans, Nanterre) (Frankrig).

Konklusion

- 1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.*
- 2) *Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.*

Sag anlagt den 16. maj 2017 — PC mod EASO

(Sag T-610/16)

(2017/C 269/37)

Processprog: finsk

Parter

Sagsøger: PC (ved advokat L. Railas)

Sagsøgt: Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO)

Sagsøgerens påstande

- Annullation af den negative bedømmelsesrapport vedrørende sagsøgerens prøvetid og påstand om, at EASO udfærdiger en ny bedømmelsesrapport for sagsøgeren, hvori det konkluderes, at sidstnævnte bevarer sin stilling.
- Annullation af afgørelse EASO/ED/2015/358.
- Det fastslås, at ansættelsesmyndigheden ikke har medvirket ved sagsøgerens afskedigelse.
- Annullation af afgørelse EASO/HR/2015/607, hvori sagsøgerens ansættelsesforhold afsluttes efter prøvetiden, med den konsekvens, at ansættelsesforholdet fortsætter uden afbrydelse fra den 1. marts 2015 til den 28. februar 2020 (det i kontrakten fastsatte ophør af ansættelsesforholdet).
- Hvis EASO ikke kan genansætte sagsøgeren i hendes stilling, tilpligtes EASO at betale sagsøgeren en erstatning for det tab, hun har lidt som følge af EASO's ulovlige afgørelse, ved til sagsøgeren at udbetale en erstatning svarende til løn, godtgørelser og pensionsindbetalinger fra arbejdsgiveren svarende til hendes stilling for perioden fra den 1. december 2015 til den 28. februar 2020.
- Hvis EASO kan genansætte sagsøgeren i hendes stilling tilpligtes EASO at udbetale en erstatning til sagsøgeren svarende til løn, godtgørelser og pensionsindbetalinger fra arbejdsgiveren svarende til hendes stilling for den periode, i hvilken hun ikke har varetaget sine funktioner, fra den 1. december 2015 til hendes genansættelse.
- EASO tilpligtes at udbetale seks måneders løn og arbejdsgiverbidrag til sagsøgeren i overensstemmelse med sag F-113/13, præmis 5, og
- EASO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført syv anbringender.

1. Første anbringende er, at bedømmeren har anlagt et åbenbart urigtigt skøn vedrørende prøvetiden i forbindelse med udfærdigelsen af den negative bedømmelsesrapport for den nævnte periode og ved ubegrundet at have udtalt offentlig kritik af sagsøgeren. Sagsøgeren er af den opfattelse, at EASO uden nogen henvisning til retspraksis eller andre retskilder har konstateret, at (hver) »bedømmer råder over en særdeles vid skønsebeføjelse med henblik på at bedømme det arbejde, der er udført af den person, med hensyn til hvilket han skal udfærdige en rapport, eftersom bedømmelsesrapporten repræsenterer den udtalelse, som bedømmeren frit kan give udtryk for«.
2. Andet anbringende er, at EASO har tilsidesat kriteriet om en rimelig bedømmelse i forbindelse med udfærdigelsen af bedømmelsesrapporten vedrørende prøvetiden. Bedømmelsen af prøvetiden, hvorpå afgørelsen om afskedigelse var baseret, blev foretaget uden hensyntagen til »de faktiske omstændigheder, således som de fremstod« og i strid med de regler, der finder anvendelse på personaleområdet eller EASO's vejledning vedrørende bedømmelsen af de prøveansatte ansatte og uden hensyntagen til de skriftlige bemærkninger i bedømmelsesrapporten vedrørende prøvetiden.
3. Tredje anbringende er, at EASO har tilsidesat ligebehandlingsprincippet og har fejlfortolket bestemmelserne i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder i forbindelse med anvendelsen af disse på sagsøgeren.
4. Fjerde anbringende er, at EASO anlagde et fejlskøn ved at underskrive Unionens officielle dokument EASO/ED/2015/358 (delegering af bemyndigelse), som blev vedtaget ulovligt som følge af, at der ikke forelå obligatoriske gennemførelsesregler vedtaget af EASO's bestyrelse, som er udtryk for en åbenbar interessekonflikt og hvis dato ifølge sagsøgeren ikke er korrekt.
5. Femte anbringende er det forhold, at EASO i bedømmelsesrapporten vedrørende prøvetiden og efterfølgende under sagen har anvendt dokument EASO/ED/2015/358, som er antedateret.
6. Sjette anbringende er, at EASO under hele proceduren til bedømmelsen af prøvetiden har tilsidesat de processuelle regler, der finder anvendelse på bedømmelsesproceduren, reglerne vedrørende administrative undersøgelser og sagsøgerens ret til forsvar. Ifølge sagsøgeren kunne afgørelsen vedrørende bedømmelsesrapporten for prøvetiden have været anderledes, dvs. positiv, hvis EASO ikke havde tilsidesat de EU-regler, der finder anvendelse på personaleområdet og EASO's vejledning vedrørende bedømmelsen af de prøveansatte ansatte.
7. Syvende anbringende er, at sagsøgeren med føje har fremsat argumenter, som havde til formål at rejse tvivl om gyldigheden af afgørelsen om afskedigelse. Ifølge sagsøgeren er EASO's afgørelse om at bringe hendes ansættelseskontrakt til ophør baseret på en forkert bedømmelse, på EASO's fejl i løbet af proceduren til bedømmelse af prøvetiden, herunder den ulovlige udnævnelse af ophavsmanden til afgørelsen om opsigelse, hans manglende professionelle tilgang til personalesager, hans manglende erfaring hvad angår bedømmelsesdokumenter vedrørende prøvetiden, fejl i forbindelse med bedømmelsen af prøvetiden samt af de af sagsøgerne fremførte klagepunkter og kommentarer.

Sag anlagt den 15. marts 2017 — Ostvesta mod Kommissionen

(Sag T-175/17)

(2017/C 269/38)

Processprog: lettisk

Parter

Sagsøger: Ostvesta SIA (Riga, Letland) (ved advokat J. Davidovičs)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svigs (OLAF) kontrolrapport THOR (2013) 11413-07/05/2013, herunder de 15 bilag hertil, den endelige rapport OF/2010/0827/B1, rapport nr. OF/2010/0827, rapport THOR (2011) 27463 og de anbefalede foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til disse, annulleres, henset til de alvorlige uregelmæssigheder, som rapporterne er behæftet med.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om, at de anfægtede retsakter har bindende virkning for statens skattemyndigheder og retsinstanser og medfører umiddelbare retsvirkninger, der er skadende for sagsøgerens interesser og personlige og effektive rettigheder, idet retsakterne ændrer sagsøgerens retsstilling, hvorfor de må anses for at være anfægtelige retsakter, der kan gøres til genstand for søgsmål, under hensyn til:
 - karakteren af den told, der er omfattet af »Den Europæiske Unions egne indtægter«, og de deraf følgende forpligtelser for medlemsstaterne, som skal opkræve denne told
 - karakteren af OLAF som administrativt undersøgelsesorgan, der indtræder i Kommissionens funktioner i forbindelse med eksterne undersøgelser
 - Europa-Kommissionens rolle som institution, der har udøvende funktioner ved anvendelsen af EU's toldkodeks.
2. Andet anbringende om, at de anfægtede retsakter er retsstridige og behæftet med uregelmæssigheder, idet:
 - Retsakterne ikke indeholder nogen af de væsentlige elementer, der er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013, dvs. de indeholder ikke oplysninger om hverken undersøgelsens processuelle garantier, de personer, som deltager i undersøgelsen, høringen af sagsøgerens juridiske repræsentanter eller den foreløbige juridiske vurdering.
 - Afvisningen af de kompetente myndigheders ansvar er ubegrundet og modsigende.
 - OLAF har tilsidesat sin forpligtelse til at udføre undersøgelsen objektivt og upartisk under overholdelse af princippet om uskyldsformodning.
 - Kontrolrapporten og den endelige rapport indeholder forkerte oplysninger pga. en utilstrækkelig undersøgelse eller mangler ved undersøgelsen.
 - Fællesskabsretlig lovgivning om antidumpingtold er blevet tilsidesat og anvendt forkert.
 - Fællesskabsretlig lovgivning og Taiwans lovgivning om den forpligtelse, der er pålagt det taiwanske BOFT [*Bureau of Foreign Trade*], til at kontrollere oprindelsen af de varer, som det udsteder certifikater for, er blevet tilsidesat og anvendt forkert.
 - Artikel 220, stk. 2, litra b), i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks er blevet tilsidesat og anvendt forkert.
 - Traktaterne og retsreglerne vedrørende deres anvendelse samt EU's charter om grundlæggende rettigheder, herunder artikel 41, er blevet tilsidesat.

Sag anlagt den 10. maj 2017 — European Dynamics Luxembourg og Evropaiki Dynamiki mod Kommissionen

(Sag T-281/17)

(2017/C 269/39)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: European Dynamics Luxembourg SA (Luxembourg, Luxembourg) og Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athen, Grækenland) (ved advokaterne M. Sfyri og C-N. Dede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Europa-Kommissionens tildelingsafgørelse vedrørende Fase 2 i den begrænsede udbudsprocedure (reference EuropeAid/138143/DH/SER/AL), som blev meddelt sagsøgerne ved Europa-Kommissionens skrivelse af 6. marts 2017, hvorved de blev oplyst om, at deres bud ikke var blevet valgt, og at kontrakten var blevet tildelt en anden tilbudsgiver, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgerne erstatning for fortabt mulighed for at få tildelt en kontrakt for i alt 240 000 EUR (tohundredeogfyrretusinde euro).
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgerne ikkekompenserende erstatning (exemplary damages) på 40 000 EUR (fyrretusinde euro).
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgernes sagsomkostninger og andre udgifter i forbindelse med dette søgsmål, selv hvis der ikke gives sagsøgerne medhold i søgsmålet.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om, at Europa-Kommissionen har tilsidesat EU-retten på området for offentlige udbud, gennemsigtighedsprincippet og ligebehandlingsprincippet samt bestemmelserne i finansforordningen, idet den ikke samtidigt meddelte sagsøgerne og de øvrige tilbudsgivere tildelingsafgørelsen, og idet den afviste at overholde standstill-perioden. Sagsøgerne har gjort gældende, at Europa-Kommissionen har tilsidesat princippet om god forvaltningsskik, idet den hindrede sagsøgerne i at udøve deres ret til at få prøvet den anfægtede afgørelse ved hjælp af effektive retsmidler.
2. Andet anbringende om, at Europa-Kommissionen få dage inden fristen for afgivelse af tilbud ændrede udbudsbetingelserne ved at tilføje nye betingelser. Europa-Kommissionen tilsidesatte således finansforordningens artikel 112, eftersom ændringerne af udbudsdokumenterne blev foretaget via kontakter under udbudsproceduren og nærmere bestemt ved præciseringer, der blev givet tilbudsgiverne.
3. Tredje anbringende om, at Europa-Kommissionen anlagde flere åbenbart urigtige skøn, som fremgår af uddragene af den evalueringsrapport, der er fremsendt til sagsøgerne, og at Europa-Kommissionen indførte nye og ukendte kriterier ved vurderingen af buddene.

Sag anlagt den 6. juni 2017 — Aide et Action France mod Kommissionen

(Sag T-357/17)

(2017/C 269/40)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Aide et Action France (Paris, Frankrig) (ved advokat A. Le Mière)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse af 6. april 2017 og debetnota nr. 3241607987, modtaget den 8. august 2016, annulleres med de heraf følgende retsvirkninger.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale 8 000 EUR til Aide et Action France i henhold til artikel 134 i procesreglementet for Den Europæiske Unions Ret.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om sagsøgerens søgsmålsinteresse og søgsmålskompetence, for så vidt som afgørelsen af 6. april 2017 (herefter »den anfægtede afgørelse«) medfører retsvirkninger for sagsøgeren.
2. Andet anbringende om den anfægtede afgørelses utilstrækkelige begrundelse, for så vidt som
 - afgørelsen tilsidesætter artikel 296 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (herefter »TEUF«) og artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«)
 - afgørelsen ikke indeholder nogen klare og utvetydige faktiske og retlige elementer
 - Kommissionen indskrænker sig til at påberåbe sig kontraktmæssig misligholdelse, uden at anføre nogen kontraktbestemmelser, der gør det muligt at fastslå misligholdelsen, eller fremlægge noget bevis til fastsættelse af størrelsen af det påberåbte tilgodehavende
 - afgørelsen er utilstrækkelig begrundet, også henset til dens kontekst
 - undersøgelserne og sammendraget af de faktiske omstændigheder, udført af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), har ikke gjort det muligt for sagsøgeren at forstå, hvilke konsekvenser den trufne foranstaltning har for denne.
3. Tredje anbringende om afslaget på aktindsigt i OLAF's endelige rapport, der blev tilsendt Europa-Kommissionen, for så vidt som
 - den anfægtede afgørelse tilsidesætter artikel 15, stk. 3, i TEUF, artikel 42 i chartret og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter
 - sagsøgeren burde have haft aktindsigt i OLAF's endelige rapport, da debetnotaen blev udstedt, og afgørelsen om inddrivelse ved modregning truffet, for fuldt ud at kunne udøve sin ret til forsvar
 - Kommissionen burde have overholdt nationale betingelser for aktindsigt i de dokumenter, som en negativ afgørelse er støttet på
 - princippet om fremsendelse af undersøgelsesrapporter og af Kommissionens undersøgelser var blevet fastsat i tilskudsaftalen
 - Kommissionen ville under alle omstændigheder kunne offentliggøre et dokument ved at udelade visse dele.

4. Fjerde anbringende om, at der ikke er noget form for retsgrundlag for den anfægtede afgørelse og følgelig om tilsidesættelse af TEUF, for så vidt som
- den anfægtede afgørelse tilsidesætter artikel 209 TEUF og de finansielle gennemførelsesforordninger nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 og nr. 1268/2012 af 29. oktober 2012
 - den anfægtede afgørelse er ikke baseret på en fordring, der er sikker, opgjort og forfalden til betaling
 - alle de midler, som sagsøgeren har modtaget, er fuldt ud blevet brugt til at gennemføre det program, som de europæiske midler blev tildelt til, i overensstemmelse med artikel 14 i bilag 2 til tilskudsaftalen »Grant Contract«.

Sag anlagt den 14. juni 2017 — Polen mod Kommissionen

(Sag T-376/17)

(2017/C 269/41)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Den Polske Republik (ved B. Majczyna, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2017)2014 final af 4. april 2017 om forlængelse af suspenderingen af de månedlige betalinger til Polen vedrørende støtte til foreløbig anerkendelse af producentsammenslutninger i frugt- og grøntsektoren tildelt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 41, stk. 2, andet afsnit, andet punktum, sammenholdt med indledningen til og litra b), i artikel 41, stk. 2, første afsnit, i forordning nr. 1306/2013 ⁽¹⁾, idet suspenderingen af de månedlige betalinger blev forlænget på grundlag af urigtige faktiske konstateringer og ved en ukorrekt retlig fortolkning, selv om betingelserne for en suspendering af de månedlige betalinger ikke var opfyldt.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og af artikel 41, stk. 3, i forordning nr. 1306/2013, idet satsen i forbindelse med suspenderingen af de månedlige betalinger blev fastholdt på et åbenbart urimeligt niveau, når henses til den eventuelle risiko for finansielle tab for EU-budgettet.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17.12.2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik (EUT 2013, L 347, s. 549).

Sag anlagt den 16. juni 2017 — Acsen mod Parlamentet**(Sag T-381/17)**

(2017/C 269/42)

*Processprog: rumænsk***Parter***Sagsøger:* Ibram Acsen (Bukarest, Rumænien) (ved advokat C. Gagu)*Sagsøgt:* Europa Parlamentet**Sagsøgerens påstand**

- Delvis annullation af artikel 22, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/35/EU af 5. april 2011 om fusioner af aktieselskaber, for så vidt angår fusionernes absolutte ugyldighed.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført et anbringende vedrørende tilsidesættelse af princippet om at absolut ugyldighed ikke kan forældes.

- Eftersom artikel 22, stk. 1, litra c) i direktiv 2011/35/EU ikke sonderer mellem relativ ugyldighed og absolut ugyldighed finder fristen på seks måneder for at anlægge retssag til fastslåelse af ugyldighed ligeledes anvendelse i tilfælde af absolut ugyldighed, hvilket er i strid med princippet om at en sådan form for ugyldighed ikke kan forældes.

Sag anlagt den 20. juni 2017 — Hansol Paper mod Kommissionen**(Sag T-383/17)**

(2017/C 269/43)

*Processprog: engelsk***Parter***Sagsøger:* Hansol Paper Co. Ltd (Seoul, Republikken Korea) (ved advokaterne J.-F. Bellis, B. Servais og A. Tel)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/763 af 2. maj 2017 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer letvægtstermopapir med oprindelse i Republikken Korea annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat grundforordningens ⁽¹⁾ artikel 2, stk. 11, og artikel 17, stk. 2, og med urette beregnet sagsøgerens dumpingmargen.

- Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen, selv om den benægter det, udtog stikprøver i henhold til grundforordningens artikel 17 og således tilsidesatte grundforordningens artikel 17, stk. 2, idet sagsøgeren ikke fik mulighed for at fremkomme med bemærkninger til den foreslåede stikprøve.
 - Sagsøgeren har endvidere anført, at Kommissionen fejlagtigt og med urette beregnede sagsøgerens dumpingmargen og således tilsidesatte grundforordningens artikel 2, stk. 11.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat artikel 9, stk. 3, i WTO's antidumpingaftale og grundforordningens artikel 9, stk. 4, andet afsnit, samt det grundlæggende princip om god forvaltningsskik.
- Efter sagsøgerens opfattelse har Kommissionen tilsidesat artikel 9, stk. 3, i WTO's antidumpingaftale og grundforordningens artikel 9, stk. 4, andet afsnit, idet den opkrævede antidumpingtold overstiger beløbet for den dumping, der blev konstateret i forbindelse med undersøgelsen.
 - Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat princippet om god forvaltningsskik, idet den beregnede sagsøgerens værdidumpingmargen urigtigt og med urette ved at avende en beregnet cif-værdi i stedet for den faktiske cif-værdi.
3. Tredje anbringende om, at Kommissionen med urette anvendte grundforordningens artikel 2, stk. 9, og stk. 10, idet den fejlagtigt fradrog godtgørelser, som endnu ikke var forfaldet til betaling, fra salget af små ruller, der var lavet af jumboruller, som Schades Ltd. havde opnået fra EU-producenter.
4. Fjerde anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat grundforordningens artikel 2, stk. 1, idet den to gange fejlagtigt fastsatte den normale værdi som omhandlet i grundforordningens artikel 2, stk. 3.
5. Femte anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat grundforordningens artikel 1, stk. 1, artikel 3, stk. 1-3 og stk. 5-8, praksis fra Den Europæiske Unions Domstol og fra WTO, Kommissionens tidligere praksis samt princippet om rimelig sammenligning og princippet om ligebehandling ved beregningen af skademargenen.
- Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat grundforordningens artikel 1, stk. 1, og artikel 3, stk. 2, 3 og 6, idet den ved beregningen af skademargenen medregnede videresalg af små ruller (varer, der ikke var den pågældende vare).
 - Sagsøgeren har endvidere anført, at Kommissionen har tilsidesat grundforordningens artikel 3, stk. 1-3 og stk. 6-8, praksis fra Den Europæiske Unions Domstol og fra WTO, idet den anvendte grundforordningens artikel 2, stk. 9, analogt med henblik på at beregne skademargenen.
 - Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat grundforordningens artikel 3, stk. 2, 3 og 6, idet den undlod at anlægge en tilstrækkelig vurdering af virkningerne af den negative underbudsmargen, som blev fundet med hensyn til den pågældende vare.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8.6.2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT 2016, L 176, s. 21).

Sag anlagt den 21. juni 2017 — Cypern mod EUIPO — M. J. Dairies (BBQLOUMI)**(Sag T-384/17)**

(2017/C 269/44)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Republiken Cypern (ved S. Malynicz, QC og solicitor V. Marsland)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* M. J. Dairies EOOD (Sofia, Bulgarien)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Indehaver af det omtvistede varemærke:* M. J. Dairies EOOD*Det omtvistede varemærke:* EU-figurmærke i farver, der indeholder ordbestanddelen »BBQLOUMI« — registreringsansøgning nr. 13 069 034*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 10. april 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 496/2016-4)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og M. J. Dairies EOOD tilpligtes at bære deres egne omkostninger og betale de af Republiken Cypern afholdte omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 28. juni 2017 — Rumænien mod Kommissionen**(Sag T-391/17)**

(2017/C 269/45)

*Processprog: rumænsk***Parter***Sagsøger:* Rumænien (ved R. Radu, C.-M. Florescu, E. Gane og L. Lițu, som befuldmægtigede)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

- Kommissionens afgørelse (EU) af 29. marts 2017 om forslaget til borgerinitiativ »Minority SafePack — one million signatures for diversity in Europe« annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende vedrører tilsidesættelse af bestemmelserne i Den Europæiske Unions traktater om Unionens kompetence.
 - Forslaget til borgerinitiativ tilsigter udelukkende at forbedre beskyttelsen af rettigheder for personer, der tilhører nationale og sproglige mindretal og har ikke nogen direkte forbindelse med kulturel mangfoldighed som omhandlet i artikel 3 TEU og artikel 167 TEUF.
2. Andet anbringende vedrører manglende overholdelse af begrundelsespligten i henhold til artikel 296, stk. 2, TEUF.
 - Kommissionen har begrænset sig til at opregne forslagene til foranstaltninger til brug for indsamling af støttetilkendegivelser fra borgere, og den har ikke anført noget retligt argument til støtte for sin konklusion om, at disse foranstaltninger falder inden for dens kompetence.

Sag anlagt den 27. juni 2017 — Tengelmann Warenhandelsgesellschaft mod EUIPO — C & C IP (T)**(Sag T-401/17)**

(2017/C 269/46)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Tengelmann Warenhandelsgesellschaft KG (Mühlheim an der Ruhr, Tyskland) (ved advokat H. Prange)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: C & C IP Sàrl (Luxembourg, Luxembourg)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Tengelmann Warenhandelsgesellschaft KG

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »T« — registreringsansøgning nr. 11 623 022

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 4. april 2017 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 502/2015-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009
-

Rettens kendelse af 26. juni 2017 — Fair deal for expats m.fl. mod Kommissionen**(Sag T-713/16)** ⁽¹⁾

(2017/C 269/47)

Processprog: *engelsk*

Formanden for Sjette Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 428 af 21.11.2016.

Rettens kendelse af 9. juni 2017 — Casasnovas Bernad mod Kommissionen**(Sag T-826/16)** ⁽¹⁾

(2017/C 269/48)

Processprog: *fransk*

Formanden for Niende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 22 af 23.1.2017.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA